

SADRŽAJ

4.1 Problem sinhronizacije

4.2 Kritična sekcija

4.3 Sistemski model i osobine zastoja

4.4 Metode upravljanja zastojem-prevencija

4.5 Izbegavanje zastoja

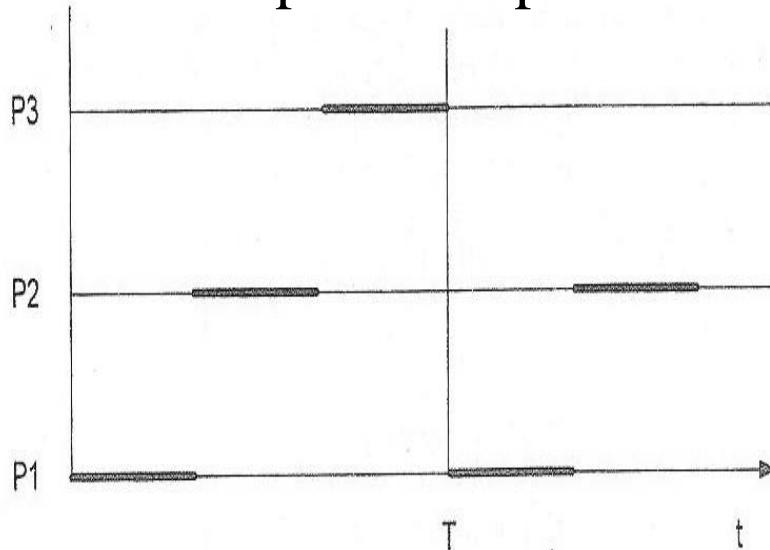
4.6 Detekcija i oporavak od zastoja

4.1 - Problem sinhronizacije

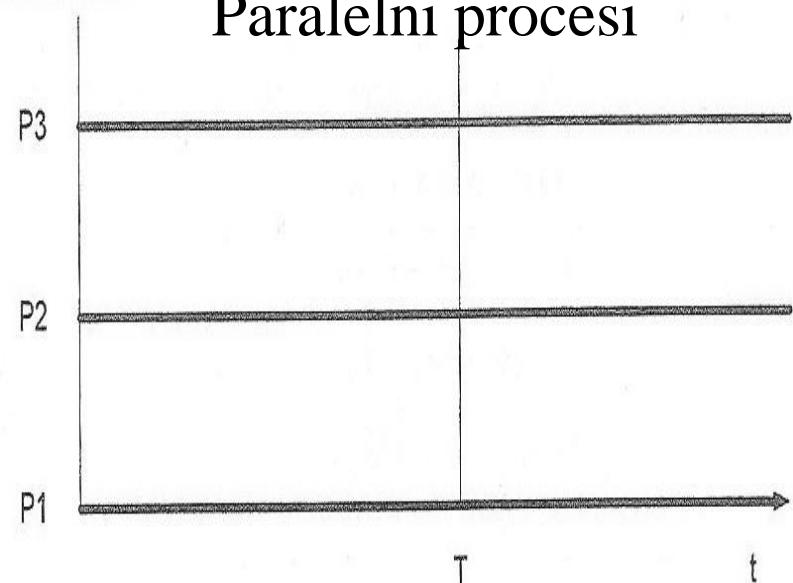
- Procesi mogu biti međusobno **nezavisni** ili **zavisni**.
- Ako se procesi izvršavaju uporedo i nezavisno onda **nema iterakcije** niti **razmene informacija između njih**
- Sa druge strane nalaze se **kooperativni procesi** koji razmenjuju **informacije** pa je potrebno da se međusobno **sinhronizuju**
- U multiprocesnom OS **izolovanih procesa praktično nema** – svi oni dele zajedničke resurse sistema (memoriju, fajlove, I/O uređaje)
- Kod nezavisnih procesa rezultat izvršavanja procesa **ne zaviši od redosleda izvršavanja i preplitanja** sa drugim nezavisnim procesima
- Kod procesa koji dele podatke rezultat izvršavanja **zaviši od redosleda izvršavanja i preplitanja** - dakle zavisi od raspoređivanja.
- Problem koji prati ovakav način rada je **nedeterminisan rezultat**, pa je uočavanje i ispravljanje grešaka veoma teško jer su one često nepredvidljive i ne ponavljaju se

4.1-Zavisni-konkurentni procesi

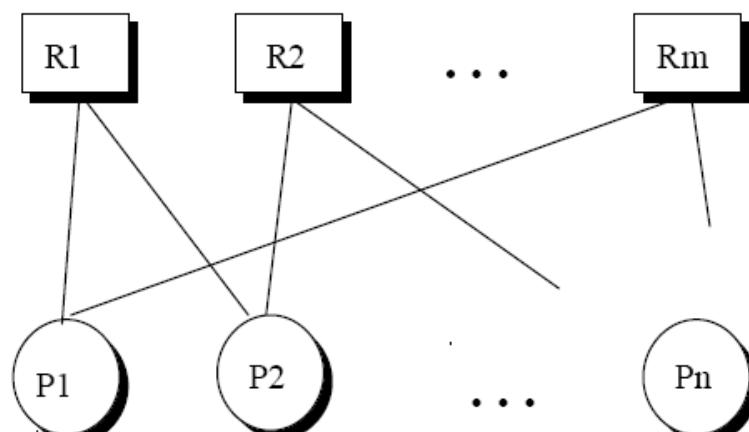
Kvazi paralelni procesi

Paralelni procesi

Shared Resources

Concurrent Processes

4.1-Zavisni-konkurentni procesi

Osnovno pravilo svih zavisnih-konkurentnih procesa glasi:

“Rezultat (logička ispravnost) programa ne sme da zavisi od redosleda izvršavanja i preplitanja, tj. od načina raspoređivanja procesa”.

➤ Tri su osnovna problema koje treba rešiti kod razmatranja zavisnih - konkurentnih procesa:

- 1. sinhronizacija procesa (synchronization)**
- 2. međusobno isključenje procesa (mutual exclusion)**
- 3. uzajamno blokiranje - zastoj (deadlock)**

4.1 - Problem sinhronizacije

Primer: Imamo dva procesa, P0 i P1, koji žele da privremeno sačuvaju neku vrednost na istoj memorijskoj lokaciji.

Procedura odvijanja događaja je sledeća:

1. **P0** proverava da li je memorijska lokacija A slobodna.
Slobodna je. **P0** je obavešten da je lokacija A slobodna;
2. **P1** proverava da li je memorijska lokacija A slobodna.
Slobodna je. **P1** je obavešten da je lokacija A slobodna;
3. Proces **P0** upisuje podatak na lokaciju A;
4. Proces **P1** upisuje svoj podatak na lokaciju A;
5. Proces **P0** čita podatak sa lokacije A – POGREŠAN.

OS mora da obezbedi mehanizme konkurentnog (paralelnog) izvršavanja procesa.

4.1-Berštajnova pravila

$R(S_i) = \{a_1, a_2, \dots, a_m\}$ - skup čitanja za S_i je skup svih promenljivih čije se vrednosti koriste tokom izvršavanja iskaza S_i .

$W(S_i) = \{b_1, b_2, \dots, b_n\}$ - skup upisa za S_i je skup svih promenljivih čije se vrednosti menjaju tokom izvršavanja iskaza S_i .

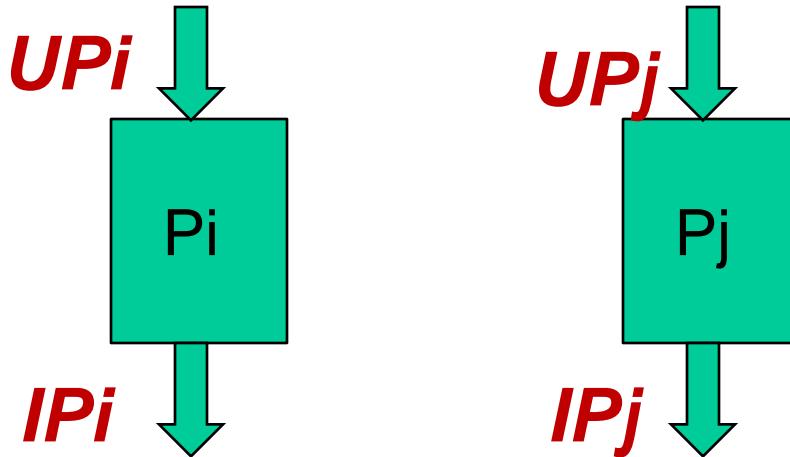
- Tri uslova moraju da budu zadovoljena za dva uzastopna iskaza S_1 i S_2 da bi oni mogli da se izvršavaju konkurentno i da pri tom daju isti rezultat kao i kod sekvencijalnog izvršenja.
- Ovi uslovi su poznati kao Berštajnovi uslovi.

$$1. R(S_1) \cap W(S_2) = \{ \}$$

$$2. W(S_1) \cap R(S_2) = \{ \}$$

$$3. W(S_1) \cap W(S_2) = \{ \}$$

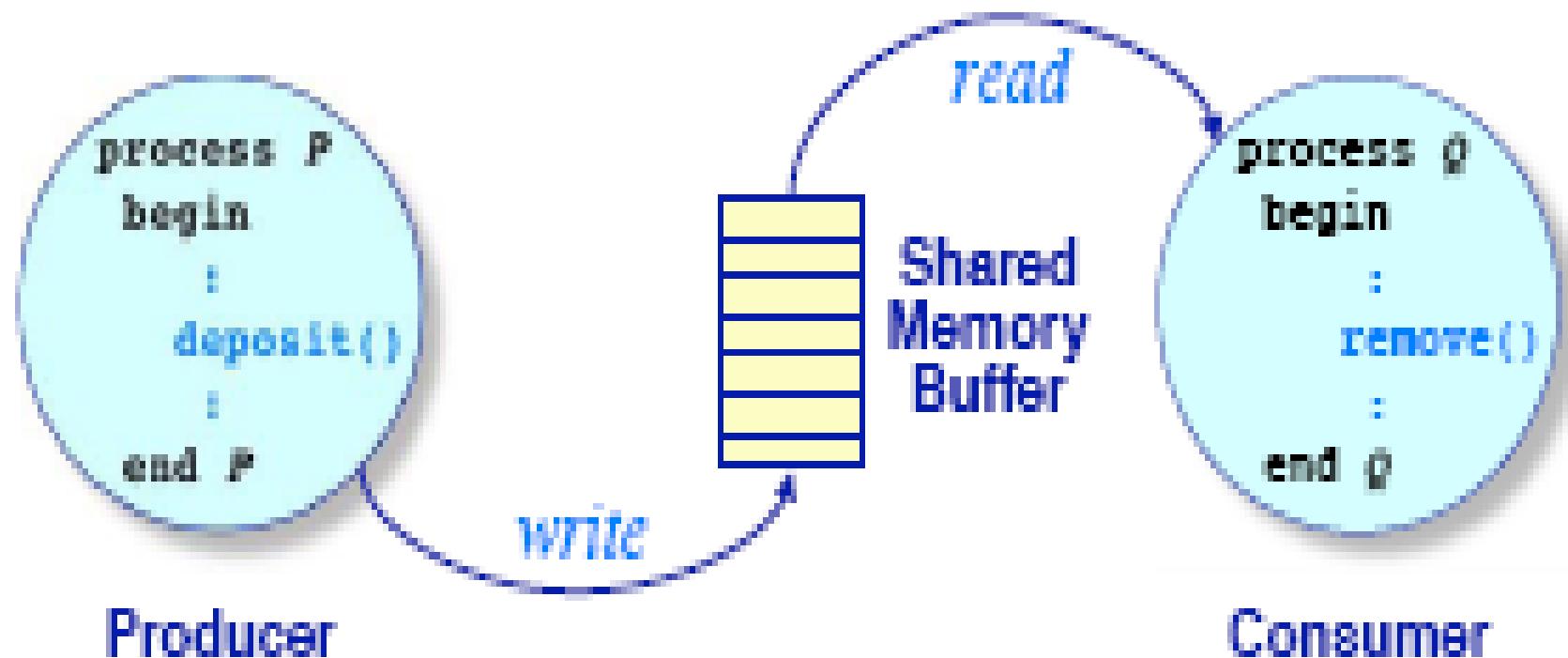
4.1-Berštajnova pravila

$$IPi \cap (Upj \cup IPj) = \{ \}$$

$$IPj \cap (Upi \cup IPi) = \{ \}$$

4.1-Problem proizvođač-potrošač

item buffer [N]
int in = 0;
int out = 0;
int brojač =0;

// definicija veličine bafera
// prvo slobodno mesto
// prvo zauzeto mesto
// broj zauzetih elementata

4.1 - Problem proizvođač-potrošač

Proizvođač

```
item sledeći_proizveden;
```

```
while(1) {
```

*/*proizvođač proizvodi*/*

```
    while (brojač == N)
```

*/*bafer je pun, proizvođač čeka*

*da potrošač nešto uzme */*

```
    buffer[in]=sledeći_proizveden;
```

```
    in = (in+1) % N;
```

```
    brojač++;
```

```
}
```

Potrošač

```
item sledeći_potrošen;
```

```
while(1) {
```

```
    while (brojač == 0)
```

*/*bafer je prazan, potrošač čeka
da proizvođač nešto proizvede*/*

```
    sledeći_potrošen= buffer[out];
```

```
    out = (out+1) % N;
```

```
    brojač--;
```

*/*potrošač uzima proizvod*/*

```
}
```

4.1 - Problem proizvođač-potrošač

operacija brojač ++:

register1 = brojač

register1 = register1 + 1

brojač = register1

operacija brojač--:

register2 = brojač

register2 = register2 - 1

brojač = register2

	izvršava	naredba	vrednosti
1.	proizvođač	register1 = <i>brojač</i> ;	register1 = 5
2.	proizvođač	register1 = register1 + 1;	register1 = 6
3.	potrošač	register2 = <i>brojač</i> ;	register2 = 5
4.	potrošač	register2 = register2 - 1;	register2 = 4
5.	proizvođač	<i>brojač</i> = register1;	<i>brojač</i> = 6
6.	potrošač	<i>brojač</i> = register2 ;	<i>brojač</i> = 4

4.2-Kritična sekcija

- Kada više procesa pristupa istim podacima i modificuje ih konkurentno (paralelno), krajnja vrednost zajedničkih podataka zavisi od sekvence (redosleda) instrukcija procesa koje tim podacima pristupaju
- Taj pojam poznat je pod terminom - **stanje trke**.
- Mora se obezbediti mehanizam sinhronizacije tog dela procesa gde se pristupa zajedničkom resursu i koji se naziva **kritična sekcija** ili **oblast**
- On treba da definiše pristup zajedničkom resursu isključivo jednom od konkurentnih procesa u jednom trenutku
- Kritična oblast ili kritična sekcija predstavlja deo programskog koda (redosled naredbi) procesa (program ili deo programa u stanju izvršavanja) gde se pristupa zajedničkim podacima (memorijske promenljive, tabele, datoteke) ili se vrši njihovo modifikovanje.
- **Neprekidiv niz operacija** (kao jedna primitivna operacija)
- **Proces ne sme biti prekinut dok se nalazi u svojoj kritičnoj oblasti.**
Osnovni zadatak OS je da dozvoljava samo jednom procesu da bude u svojoj kritičnoj sekciji

4.2-Kritična sekcija

Proces P1

...

čita podatak

vrši obradu

upisuje podatak

...

...

Proces P2

...

...

čita podatak

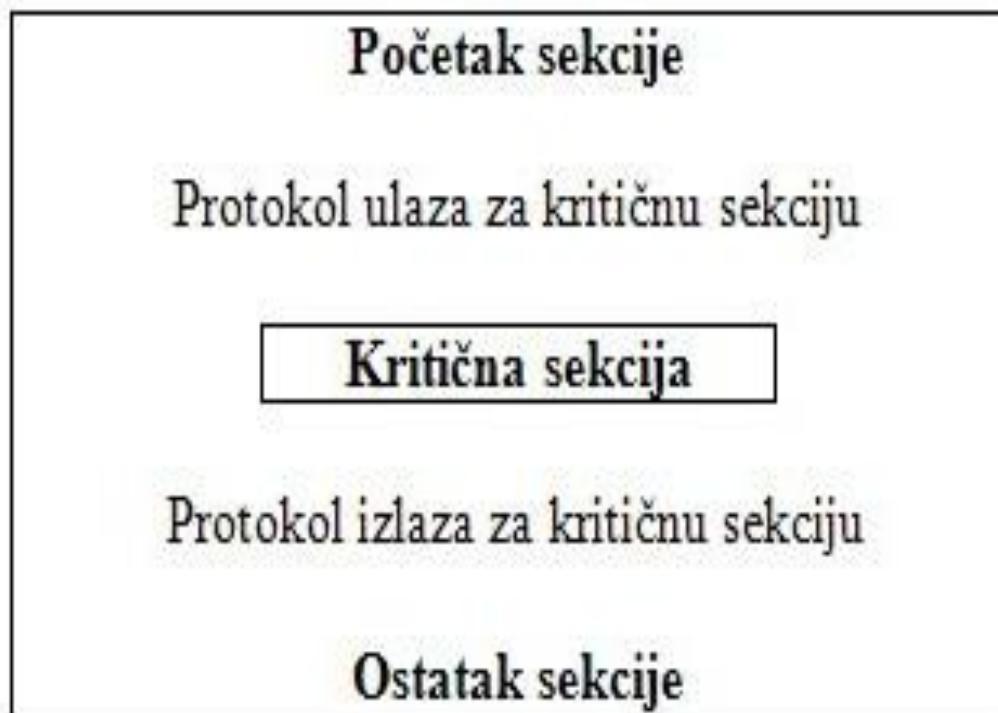
vrši obradu

upisuje podatak

...

Gube se
rezultati koje
je napravio
proces P1

R

4.2-Kritična sekcija - realizacija

1. softverski (programer),
2. hardverski,
3. tehnika semafora,
4. operativni sistem
5. višim programskim strukturama za sinhronizaciju

4.2 Softverska realizacija

1. **Međusobno isključivanje** (*Mutual Exclusion*): Ako se jedan proces nađe u kritičnoj sekciji tada ni jedan drugi proces ne sme biti u svojoj kritičnoj sekciji.
2. **Napredovanje** (*Progress*): Ako proces nije u svojoj kritičnoj sekciji, a postoje procesi koji čekaju da uđu u svoju kritičnu sekciju, tada samo ti procesi mogu učestvovati u donošenju odluke koji proces će dobiti pravo da prvi uđe u kritičnu sekciju, tj. procesi koji nisu u kritičnoj sekciji ne smeju sprečiti druge procese da uđu u svoje kritične sekcije.
3. **Ograničeno čekanje** (*Bounded Waiting*):
 - Mora postojati **vremensko ograničenje** unutar koga se mora omogućiti procesu koji čeka da uđe u svoju kritičnu sekciju da to učini – ne sme neograničeno dugo da čeka.
 - Proces ne sme **neograničeno dugo** ostati u svojoj kritičnoj sekciji

4.2-Algoritam striktne alternacije

Proces P0

```
do {  
    while (turn != 0) ;  
    /*kritična sekcija*/  
    turn=1;  
    /* ostatak programa */  
} while (1);
```

Proces P1

```
do {  
    while (turn != 1) ;  
    /*kritična sekcija*/  
    turn=0;  
    /* ostatak programa */  
} while (1);
```

- Procesi se izvršavaju **strogo u poretku P0, P1, P0, P1**
- Nedostatak jer se **koristi tehnika prozivanja** (polling)
- Stalno se troši procesorsko vreme
- Javlja se problem ako se desi da su vremena trajanja kod dva procesa neujednačena: **brzi i spori procesi**

- Uvođenje binearne promenljive (*flag*) koja označava spremnost nekog procesa da želi da uđe u svoji kritičnu sekciju

Proces Pi

```
int flag[2]
flag[0]= flag[1]=0;
do {
    flag[ i ]=1;
    while (flag[ j ]);
    /*kritična sekcija*/
    flag[ i ] =0;
    /* ostatak programa */
} while (1);
```

Problem:

P0 postavlja flag[0]=1, a posle toga se kontrola dodeljuje procesu P1 koji to isto uradi, tj. P1 postavlja flag[1]=1

Rezultat:

Oba procesa ulaze u petlju jer ni jedan ne može da uđe u svoju kritičnu sekciju jer su obe promenljive postavljene na vrednost 1

- Kombinacija prethodna dva rešenja (*turn* i *flag* promenljive)
- Proces **P_j** želi da uđe u svoju kritičnu sekciju **flag[j] =1**
- Proces **P_j** može da uđe u svoju kritičnu sekciju samo ako je **turn=j**

Proces P_i

```
do {  
    flag[i]= true;  
    turn = j;  
    while(flag[ j ] && turn=j);  
    /*kritična sekcija*/  
    flag[i] =0;  
    /* ostatak programa */  
} while (1);
```

Svi uslovi su zadovoljeni:

- ✓ Poštuje se međusobno isključivanje
- ✓ Nema striktne alternacije
- ✓ Nema zaglavljivanja u beskonačnoj petlji
- ✓ Pekarski algoritam (*bakery algorithm*) rešava ovaj problem za n procesa

- Teškoće koje nastaju u softverskoj realizaciji algoritama za upravljanje kritičnim sekcijama ogledaju se u:
 1. stalnom testiranju promenljivih ili stanja čekanja, što dosta utiče na potrošnju procesorskog vremena,
 2. svi detalji implementacije direktno zavise od programera i mogućnost greške je uvek prisutna,
 3. ne postoji način da se nametne protokol koji zavisi od kooperacije, programer može da izostavi neki deo,
 4. ovi protokoli su suviše komplikovani.

4.2-Hardverska realiz.kritične sekcije

- Hardverska implementacija – procesorska instrukcija koja je nedeljiva (atomičan način izvršavanja) - ne može se prekinuti tokom izvršavanja
- Naredba **TestAndSet (lock)**: proces može da pročita vrednost promenljive **lock** (0 – dozvoljen, 1 – nije dozvoljen ulazak u kritičnu sekciju) i postavlja vrednost promenljive **lock** na 1
- Promenljivoj **lock** se inicijalno dedeljuje vrednost 0. PRVI proces (npr. Pi) koji želi da uđe u kritičnu sekciju naredbom **TestAndSet (lock)** proverava vrednost promenljive **lock** i ako je **0**, postavlja vrednost **lock = 1**.
- Drugi procesi ne mogu ući u kritičnu sekciju (**lock = 1**) sve dok proces Pi ne izađe iz kritične sekcije i postavi vrednost promenljivoj **lock = 0**.

```
int lock=0;  
do {  
    while  
(TestAndSet(lock);  
    /*kriticna sekcija*/  
    lock =0;  
    /* ostatak programa */  
} while (1);
```

4.2-Tehnika semafora

- Jednostavan koncept koji je moguće primeniti na kompleksnije slučajeve tj. za veći broj procesa
- Poseduje mehanizam za programiranje **međusobnog isključenja i sinhronizaciju aktivnosti procesa.**
- Semafor je celobrojna nenegativna promenljiva koja štiti neki resurs.

Vrednost semafora S=0 => resurs zauzet

Vrednost semafora S>0 => resurs slobodan

- Svaki semafor ima svoju početnu vrednost i mogu se izvršiti samo dve nedeljive operacije (primitive): **signal (s)** i **wait (s)**
- Operacije **signal** i **wait** se ne mogu podeliti u više ciklusa
- Dva ili više procesa **ne mogu istovremeno izvršavati ove operacije nad istim semaforom**
- Funkcije operacija **signal (s)** i **wait (s)** :
 - ❖ **wait(S)**: vrednost semafora S>0 (resurs slobodan) i vrednost S se **umanjuje za 1**; vrednost semafora S=0 (resurs zauzet) proces mora da čeka sve dok S ne postane veće od nule i tada se vrednost semafora S umanjuje za jedan
 - ❖ **signal(S)**: vrednost semafora se **uvećava za jedan**

Primer - binarni semafor **mutex** čija je inicijalna vrednost 1

```
semaphore mutex; /* inicijalno mutex=1 */

do {
    wait(mutex);
        /* kritična sekcija */
    signal(mutex);
        /* ostatak koda */
} while (1);
```

Pogodnosti semafora:

- jednostavan i efikasan koncept
- generalan koncept niskog nivoa – pomoću njega se mogu implementirati mnogi drugi, apstraktniji koncepti za sinhronizaciju

Loše strane semafora:

- suviše jednostavan koncept niskog nivoa – **nije logički povezan sa konceptima bližim domenu problema** (resurs, kritična sekcija, ...)
- kod složenijih programa **lako postaje glomazan**, nepregledan, težak za razumevanje, proveru i održavanje jer su operacije nad semaforima rasute
- podložan je greškama – mora se paziti na uparenost i redosled operacija *wait* i *signal*

4.2-Pomoću OS

➤ Nedostaci softverske i hardverske realizacije zaštite kritične sekcije semaforima su:

- ignorisanje prioriteta procesa – proces najvišeg prioriteta ulazi u kritičnu sekciju posle mnoštva manje prioritetnih procesa.
- proces može biti zauzet čekanjem, proverava vrednost neke promenljive kako bi saznao da li može da uđe u svoju kritičnu sekciju – ne radi ništa korisno a troši procesorske vreme.

Rešenje:

- za svaki semafor (resurs) **uvesti red čekanja** – semaforski red.
- svi procesi koji izvršavaju operaciju **wait** nad semaforom i ako je vrednost semafora $S \leq 0$, pomoću sistemskog poziva **sleep** se blokiraju i prevode u semaforski red (red za resurs).
- procesor se **oslobađa** i predaje nekom drugom procesu da radi nešto
- proces nastavlja svoje izvršenje nakon sistemskog poziva **wakeup** koji ukida blokadu procesa.
- Blokada se ukida **ako je proces prvi u semaforskому redu ili ima najviši prioritet** u semaforskom redu.

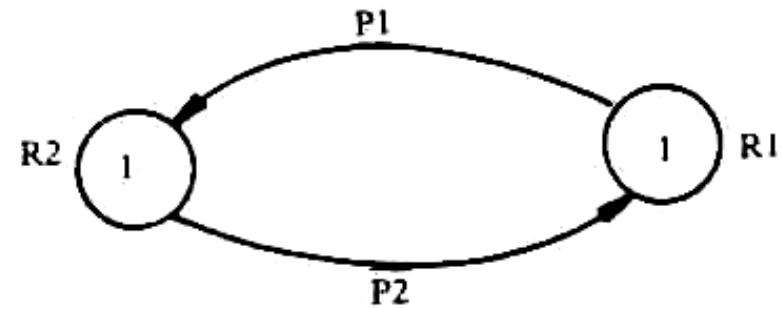
- **Kritični region** zahteva promenljivu koja je zajednička za veći broj procesa i **njoj se može pristupiti samo unutar kritičnog regiona.**
- Kritični region **štite** od grubih, nehotičnih programerskih grešaka u sihronizaciji procesa
- **Monitori** omogućavaju programeru da svaki resurs posmatra kao jednu vrstu objekta.

Monitor se sastoji od:

- promenljivih** koje opisuju resurs (njihove vrednosti definišu resurs)
- skupa procedura i funkcija** kojima se pristupa objektu (promenljivima monitora)
- dela programskog koda** koji inicijalizuje objekte i koji se izvršava samo jednom, prilikom stvaranja objekata

4.3-Sistemski model i osobine zastoja

- U višeprocesnom okruženju, više procesa sa takmiči za konačan broj resursa.
- Kad proces zahteva resurs a resurs nije raspoloživ, proces ulazi u stanje čekanja (WAIT) i blokira se.
- Blokirani proces može ostati zauvek u tom stanju ukoliko potreban resurs ostane neraspoloživ, ti :
 1. Resurs je prethodno dodeljen drugom procesu na korišćenje.
 2. Drugi proces je prešao u stanje čekanja jer mu je potreban još jedan resurs koji mu nije raspoloživ.

Ove situacije se nazivaju ZASTOJ !

4.3-Sistemski model - primer

Primer: Sistem raspolaže sa 12 instanci jednog resursa. Trenutno su aktivna tri procesa sa stanjem prikazanim u tabeli.

Procesi	Max.zahteva	dodeljeno
P1	10	5
P2	4	2
P3	9	2

Redosled dodeljivanja $\langle P2, P1, P3 \rangle$ garantuje završetak sva tri procesa jer: proces P2: dobija 2 instance (jedna ostaje slobodna) i završava sa radom i oslobađa 4 instance (ostaje pet slobodnih); proces P1: dobija svih pet istanci (nema više slobodnih) i završava se radom i oslobadja 10 istanci; proces P3 dobija sedam istanci (tri ostaju slobodne) i završava. Pogrešnom dodelom resursa sistem može da dođe u nebezbedno stanje.

Procesi	Max.zahteva	Dodeljeno
P1	10	5
P2	4	2
P3	9	3

Sada jedino proces P2 može da nastavi, ali i kada završi oslobadja 4 instance. Kako proces P1 traži još pet, a proces P3 još šest instanci i oba (beznadežno) čekaju. Sistem je prema tome u nebezbednom stanju i može doći do zastoja

4.3-Uslovi za nastanak zastoja

1. Međusobno isključenje – samo jedan proces može koristiti resurs ili njegovu instancu
2. Nema pretpričnjenja (prekidanja) – resurs se ne može nasilno oduzeti i predati drugom procesu
3. Uslov zadržavanja resursa i čekanja na drugi (*hold and wait*)
4. Kružno čekanje – mora postojati skup procesa koji su kružno povezani (P0, P1, P2,, P0)

Zastoj može da nastupi samo ako su sva 4 uslova istovremeno ispunjena

4.3-Sistemska model i osobine zastoja

Zastoj se rešava na tri načina:

1. prevencijom ili izbegavanjem zastoja (koriste se metode da sistem nikada NE uđe u stanje zastoja)
2. detekcijom i oporavkom (koriste se metode koje dozvoljavaju sistemu da uđe u stanje zastoja, to stanje se detektuje i oporavlja sistem)
3. ignorisanje problema zastoja (pretvaraju se da problem zastoja ne postoji)

4.4-Metode uprav.zastojem-prevencija

- Međusobno isključenje – izbegavanje ovog uslova za sve deljive resurse
- Nema pretprežnjenja (prekidanja) - samo proces koji koristi resurs može taj resurs **osloboditi**, tj. resurs se ne može nasilno oduzeti od strane nekog procesa koji ne koristi taj resurs
- Uslov zadržavanja resursa i čekanja na drugi (*hold and wait*) - svaki proces mora da traži tj. alocira **sve potrebne resurse pre početka izvršavanja** ili da oslobodi sve resurse pre traženja nekog novog
- Kružno čekanje - svakom resursu se dodeli neki broj N iz skupa prirodnih brojeva a procesi mogu zahtevati resurse po strogo rastućem redosledu, tj. ako proces koristi resurs **R_j** on nakon toga može da zahteva samo resurs **R_x** gde važi pravilo da je x uvek mora da bude veće od j (**x>j**)

4.6 Detekcija i oporavak od zastoja

Dve najkorišćene metode za oporavak su:

1. Prekid izvršavanja procesa u zastoju

- ✓ Prekid izvršenja svih zaglavljenih procesa
- ✓ Prekid izvršenja procesa do razbijanja kružnog toka

2. Nasilno oduzimanje resursa od procesa u zastoju

U oba slučaja treba voditi računa o:

- Prioritetu procesa
- Koliko dugo radi proces i koliko mu je vremena ostalo do kraja
- Koje resurse koristi
- Vrsti procesa: interaktivni ili grupni

Hvala na pažnji !!!

Pitanja

???